A°. 1835. N°. 41.

DONDERDAG DEN 21sten MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, het Schip *Harmonie*, Kapt. A. van der Meijde, hebbende 34 dagen reis.

Idem, het Schip *Catharina Elsina*, Kapt. H. Schuuring, hebbende 41 dagen reis; — Beiden van Amsterdam.

In Texel gearriveerd: den 1sten April, het Schip *de Snelheid*, Kapt. C. Wessels, van hier.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 23 Maart* 1835.)

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 19 *Maart*. De oorlogsgebeurtenissen in België, gedurende de voor ons Vaderland zoo merkwaardige jaren 1830 en 1832, hebben in den Pruissischen Majoor H. von Reitzenstein eenen beschrijver gevonden, die zijne taak met Duitsche grondigheid heeft volvoerd. Zijn werk, dat bij Mitler te Berlijn is uitgegeven, prijkt met een aantal kaarten en plannen. De tweede afdeeling daarvan, die in 1834 het licht zag, is geheel aan de belegering van de Citadel van Antwerpen gewijd. Wij gelooven, dat men, ook na hetgeen in het Nederduitsch over deze merkwaardige belegering is uitgegeven, dit werk van eenen vreemdeling niet zonder vrucht raadplegen zal, al is het ook, dat deskundigen daarin op onjuistheden en verkeerde opgaven stuiten zullen. De plaats ontbreekt ons, om daaromtrent hier iets meer te zeggen, dan dat de Pruissische Majoor het gedrag van den Franschen Bevelhebber, met opzigt tot het aanvangen der loopgraven vóór de opeisching der Citadel en tot het bestoken van dezelve, ook uit de werken der stad, met billijke gestrengheid gispt.

Breda. — Zie hier eene necrologie of opgave van de souvereinen en vorstelijke personen, die in het vorige jaar overleden zijn: de hertog van Wurtemberg; de prinses van Beauveau, geboren *Choiseul van Preslin*; de prins *Willem, Frederik, Nicolaas Karel*, zoon van Z. K. H. den prins *Frederik* der Nederlanden; de aarts-hertogin *Maria Maximiliana Thecla*, dochter van den groot-hertog van Toskane; de zoon van *Leopolds* te Brussel; de regerende hertog van Anhalt Bernburg; de prins van Salm-Salm; de hertogin *Louisa* van Wurtemberg; dom *Pedro*; de hertog *Albert* van Mecklenburg Schwerin; Z. K. H. de hertog van Glochester, schoonbroeder van den Koning van Engeland; de prins *Willem Karel* van Hessen-Philipsthal (van Denemarken), en eindelijk de Dey van Algiers.

— Ziehier een overzigt van het aantal gestichten aan de onderscheidene geestelijke orden in Spanje behoorende: De orde van den H. Benedictus telt in Spanje 85 monniken- en 6 nonnen-kloosters, welke meerendeels alle zeer rijk zijn; de orde van den H. Bernardus heeft 130 monniken- en nonnen-kloosters; die der karthuisers 16 zeer rijke gestichten; de orde van St. Hieronimus telt 67 kloosters; die van St. Bazilius 17 kloosters; die der Dominikanen niet minder dan 351 monniken- en nonnen-kloosters voornamelijk in Kastilien, Arragon en Andalusie; de Franciskanen hebben 850 kloosters, welker bewoners meest van aalmoezen leven; eene andere soort van Franciskaner geestelijken, *Terceros reglares* geheeten, heeft in Andalusie 15 kloosters en 7 in de provincie Leon; de hervormde orde der barrevoeters eindelijk heeft 171 kloosters; in het geheel worden er dus 1715 kloosters in Spanje gevonden. Het dient hierbij intusschen opgemerkt te worden, dat slechts de vier eerste orden, die van St. Benedictus, St. Bernardus, der Karthuizers en van St. Hieronijmus zeer rijk zijn, schoon hare rijkdommen, door den in 1821 door de cortes aangevangen, maar op bevel van *Ferdinand* gestaakten verkoop van geestelijke goederen, aanmerkelijk zijn verminderd. Thans spreekt men er van, om de nieuwe bezitters der verkochte eigendommen dezelve aan de voormalige te doen teruggeven, en ook de commissie heeft zich in dien geest verklaard.

— In berigten uit Smijrna van den 4 der vorige maand wordt omtrent den handel van Nederland op Smijrna, in het vorige jaar het volgende medegedeeld:

»In 1834 zijn alhier vijf Nederlandsche schepen, een Oostenrijksch en een Zweedsch schip uit de Nederlanden aangekomen; dezelve hebben gezamenlijk aangebragt 332 vaten suiker, 5 balen lakens, 55 kisten glaswerk, 238 vaatjes spijkers, 81 vaatjes koekenpannen, 547 kisten kaas, 485 vaatjes boter, 9000 stuks baksteenen, 744 manden jenever, 41 kisten koopjes, 24 rollen kanefas, 16 zakken peper, 3879 stukken karotten, 17 vaatjes haring, 30 vaatjes ijzerwerk, 4 vaatjes koffijmolens, 8 vaatjes kamfer, 24 vaatjes droogerijen, 3 vaatjes messen, 140 korven aardappelen, 147 stuks hammen, 2 kisten slijpsteenen, 2 kisten indigo, 11 kisten tabak, 1 kist linnen, 1 kist wijn, 6 zakken muskaatnoten, en 1 zak kruid-nagels.

»Van hier naar Nederland zijn vertrokken 7 Nederlandsche, 2 Oostenrijksche en 2 Zweedsche schepen, bestaande de gezamenlijke lading derzelve uit 47,212 doozen en kisten vijgen, 2643 vaatjes roode rozijnen, 1996 sultana id., 1146 vaatjes zwarte id., 20 korven aluin, 11 vaatjes korenten, 52 zakken komijn, 346 zakken anijs, 165 kisten opium, 31 kisten gom, 15,365 stukken palmhout, 326 balen stam, 64 balen katoen, 10 balen wol, 296 zakken pruimen, 23 balen galnoten, 140 kisten zeep, 7 balen zijde, 17 balen sponsen, 25 balen tapijten, 1 baal katoenen garens, 40 vaatjes slijpsteenen, 303 paren hoornen, 150 stuks beenen, 10 balen teftik, 464 zakken hennepzaad, 17 zakken garst, 17 zakken koorn en 6 balen hennep.

BELGIE.

Een brief van Frankfort, dd. 9 dezer, grootelijks de besluiten der Bondsvergadering ter zake van Zwitserland betreffende, eindigt als volgt:

»De Koning van Holland legt persoonlijk eene groote werkzaamheid in zijne bemoeijingen, en sints eene maand in de diplomatie in onafgebroken beweging over de Luxemburgsche zaak, welke men hem, met herhaalde verzekering, beloofd heeft in dit voorjaar te zullen beslechten. Ik zal u niet zeggen tot hoe verre de hoop en de eischen des Konings, die overal vrienden en agenten heeft, zich uitstrekken; maar ik kan u verzekeren, dat het nieuwe Pruissische Kabinet zich uitdrukt op eene alles behalve dubbelhartige wijze, en dat de Bondsvergadering alhier eene volledig pleidooi, eene volslagene revolutie op het papier en in protokollen gereed heeft. Het zal te bezien staan of het Londensche Kabinet zoo lang zal duren als onze diplomaten zulks hopen.

EDICTALE CITATIE.

(24254) Uit krachte van het appointement van dagvaarding, bij Edicte *ad valvas curiæ*, in dato 18 Mei 1835, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, op de rekeste van HENDRIK KAMERLING en EVERT JAN WESENHAGEN, als vermits de uitlandigheid van ABRAHAM VAN MEERTEN, Crediteuren in den Boedel van wijlen RICHARD VAN REES AZ., blijkens Testamentaire dispositie, door denzelven in date 17 Junij 1831, in besloten form gepasseerd en den 26 Maart 1835, morte geconfirmeerd, impetranten van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij ondergeteekende, Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, bij openbare Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij dezen, alle zoo bekende of onbekende buitenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen RICHARD VAN REES AZ., mitsgaders elk en een iegelijk die eenig regt, actie of pretentie, van wat aart of natuur ook, tot laste denzelven Boedel en Nalatenschap zoude vermeenen te hebben, geimpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter geprivilegeerde rolle van het Geregtshof, te *Suriname* welke gehouden zal worden in de maand November 1835, ten einde aldaar hun regt, het zij als Crediteur of hoe anders ook te doen gelden, en voorts met de impetranten qq. te procederen als in diergelijke materie gebruikelijk is; of wel in cas van Contradictie, hunne actien tegen den meergemelden Boedel, binnen den tijd van zes weken te institueren voor gemeld Geregtshof, of wel voor de impetranten qq. dagelijkschen en competenten regter, op straffe dat bij faute van dien, aan de non comparanten zal worden geimponeerd *perpetuum silentium*, en zijlieden versteken zullen zijn van hun regt en actie.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan *Paramaribo*, den 18den Mei 1835.

Paramaribo den 18 *Mei* 1835.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

EDICTALE CITATIE.

(24283) Uit krachte van de acte eerste default, met admissie tot eene tweede daging, bij Edicte *ad valvas curiæ* in dato 8 Mei 1835, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, aan GOMPERTS JACOBS, in qualiteit als Executeur van het Testament van wijlen JACOB BENJAMIN JACOBS, Impetrant om appointement van Edictale Citatie.

Zoo worden door mij ondergeteekende, Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, voor de tweede maal bij openbare Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij deze, alle bekende of onbekende binnenlandsche Crediteuren van den Boedel wijlen JACOB BENJAMIN JACOBS, alsmede alle en een iegelijk die, uit welke hoofde ook, zouden vermeenen op dien Boedel eenige actie of pretentie te hebben, geimpetreerden en gedaagden.

Omme te compareren ter geprivilegeerde rolle van gemeld Geregtshof, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 19den Junij 1835, des morgens *acht* uren, ten einde de Impetranten qq., te zien dienen van acte eerste default en tweede daging, en wijders voort te procederen als naar regten.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zouden kunnen of mogen pretende-

ven heb ik dezen geaffigeerd alhier aan Paramaribo, dezen 6den Mei 1835.

Paramaribo den 18 Mei 1835.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(22637) Den 13den Mei 1835. JOEL GOMPERTS MZ., aan JOSEPH EMANUELS, van het Huis en Erf aan de *Watermolen Straat*, La. B. No. 27.

Den 14den, GEORGE CAREL FREDRIK LEUE qq F. W. LEUE aan WOLF BENJAMINS en J. M. BROMET, van de helfte in het Huis en Erf verdeeld in twee Kamers, staande en gelegen aan de *Saramacca Straat*, bekend onder La. D. No. 559*b*.

Den 16den. JAMES THIJM, aan JOEL HEINRICH IMTHURN, van het Huis en Erf aan de *Waterkant*, La. A. No. 62.

HIJPOTHEEK.

Den 14den Mei. RL. DEL CASTILHO, Eerste Hijpotheek ten behoeven H. W. LANS, Kurator en Weesmeester, voor diverse Minderjarigen, te vestigen op het Huis en Erf aan de hoek van het *Kerk plein* en *Heeren Straat*, bekend onder La B. No. 76.

Paramaribo den 20 Mei 1835.

WENTHOLT.

(24292) Op autorisatie van de Commissie tot de zaken der *Nieuwe Wees- Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer*, zal de Kurator en Weesmeester, over *zes* weken, de dag nader te bepalen, publiek doen verkoopen:

Een *HUIS* en *ERF*, met de daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Steenbakkers Gracht*, La. D. No. 601*b*, aankomende den Boedel wijlen JANCKE EIJELTS, wed. F. A. DERKZEN, eerder wed. CASPAR HARMS.

Paramaribo den 19 Mei 1835.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
R. GOLLENSTEDE.

(22290) Aangebragt per Kapt. J. C. WILLEMS en de laatst gearriveerde Schepen, en tegens civiele prijzen te bekomen bij de ondergeteekenden:

Beste Boter, Aardappelen, Westph. Hammen, Kommijne- Limburger- en Zwitzersche Kazen, extra Holl. Vleesch in ½ en ¼ tonnen, gerookt en gezouten Spek, Ossen Ribben, Rookvleesch en Bilstukken, gerookte Ossen Tongen en Ossen Haasjes, Brunswijker Worst, vatjes Carbonade, Saucijsjes, Worst, Rolpens en Hoofdkaas in azijn, gebraden Kalfschijven, Kalfs Carbonade en Kalfs Rollade in blik.

Diverse soorten Specerijen, Hijsan en Congo Thee, Vruchten op Brandewijn, Suikergoed, gedroogde Vruchten, Rozijnen, Corinten, Pruimen, Amandelen in stoopen, Dranken, Stukgoederen, Kramerijen en diverse Goederen meer.

Paramaribo den 16 Mei 1835.

DEGENHARD & KRAMER.

(24282) BOOMRIJPE BANANNEN, te bekomen op de Plantaadje *Nieuw Meerzorg* adres bij

CHs. LIONARONS qq. e. s.

Paramaribo den 20 Mei 1835.

(24247) C. M. B. SCHEFFER geb. SCHULTESS, vertrekt.

Mengelwerk.

PERZISCHE HUWELIJKEN.

Daar de mannen zelden in de gelegenheid zijn; hunne aanstaanden van aangezigt tot aangezigt te leeren kennen, zijn zij verpligt, eene hunner vrouwelijke bekenden, als koppelares, tot hulp te roepen, en zich volkomen op haren smaak te verlaten, omtrent de ligchaams- en ziels begaafdheden der bruid. Is de keus gedaan, en zijn beide partijen het met elkander eens, dan wordt het deftige aanzoek, met een geschenk van suikergebak, aan de gekozene bruid toegezonden en door haar aangenomen. Als op deze wijze de eerste inleiding naar behooren heeft plaats gehad, zendt de bruidegom een geschenk van schoone kleederen, shawls, doeken, spiegels, glaswerk en chineesch porselein, keukengereedschap, henna voor de handen, suiker, confituren, kortom eene geheele uitrusting; hetwelk alles, volgens het gebruik, door de ouders der bruid verdubbeld, en aan den toekomstigen schoonzoon terug gezonden wordt. Daarop wordt er, voor het te huis halen der bruid, een dag bepaald, op welken zich, in beide huizen, eene talrijke menigte gasten vergadert. — De mannen aan het huis van den bruidegom, de vrouwen aan dat der bruid.— De laatsten begeven zich dadelijk aan het volbrengen hunner ambtsbezigheden, en brengen de bruid eerst naar het bad, om haar daarna met haren besten opschik te versieren. Met het vallen van den avond begeven zich de gasten van den bruidegom op weg, om de bruid naar hare nieuwe woning te geleiden; welker optogt, wegens de menigte van lantaarndragers, muzikanten en gasten, die den trein vormen, van langen duur is.

Als men het huis der bruid bereikt heeft, vordert het gebruik deze, alvorens zij te paard stijgt, te wikkelen in een' shawl, welken de bruidegom verpligt is te leveren. Dit geeft niet zelden tot verschil aanleiding. Bij de bruiloft, door den reiziger E. FRASER bijgewoond, waarbij de bruidegom een bejaard weduwnaar was, werd er, door de nabestaanden der bruid, aanmerking gemaakt op de geringe soort van den shawl; terwijl de vrienden des bruidegoms daarentegen zwoeren, dat hij uitmuntend was. Beide partijen bleven op hun stuk staan, de gasten wachtten en de geheele zaak begon een ernstig uitzigt te bekomen, toen een der vrienden eindelijk voorwaarts trad, en daardoor de anderen tot navolging aanspoorde. De shawl werd aangenomen, en de optogt nam een aanvang. De bruid werd door een menigte menschen begeleid, en gevolgd door een' jongen, die een' grooten spiegel droeg. Van afstand tot afstand werden er, op den weg, bruggen gevormd, waarover de bruid gaan moest, en dit wel op de volgende wijze: De mannen, onder des bruidegoms bloedverwanten, werden met name opgeroepen, en moesten zich, op knieën en handen ondersteund, voor het paard nederleggen. Daar de keus gewoonlijk op de diksten en onhandigsten valt, geeft deze grap tot niet weinig gelach aanleiding. Op deze wijze trekt de troep, onder het geraas der speeltuigen, trommen en keteltrommen, bij lantaarn licht, voorwaarts, tot hij den bruidegom ontmoet, die hem reeds op een' zekeren afstand te gemoet komt, en dit geeft weder aanleiding tot vernieuwde ernstige handelingen. Zoodra hij zijne aanstaande in het oog krijgt, werpt hij haar, met alle kracht, een' oranjeappel of andere vrucht toe, en vlugt alsdan naar zijne woning. Dit is het sein voor een' algemeenen wedloop, en een ieder, wien het gelukt hem te grijpen, kan aanspraak maken op zijn paard en zijne kleederen, of een evenredig losgeld. Zoodra de bruid voor de huisdeur is gekomen, springt er van beide partijen een man toe, om haar om het midden te vatten en in huis te dragen. Heeft een der bloedverwanten van den bruidegom het geluk, het, bij deze gelegenheid, van den anderen af te winnen, dan wordt dit beschouwd als een voorteeken, dat de man voortaan de heerschappij in het huis zal voeren; in het omgekeerde geval echter, en van daar somwijlen een ernstige strijd, meent men dat de man onder den pantoffel geraken zal. Om voorts verzekerd te zijn van zijne toekomstige heerschappij in huis, tracht de bruidegom ook, na het werpen van den oranjeappel, zijn huis spoedig weder te bereiken, om zich ergens op een of ander uitstek boven de deur te plaatsen, opdat de bruid, bij hare intrede, onder zijne voeten doorgaan, en hem gevolgelijk onderdanig wezen zou. Deze onkiesche poging wordt intusschen doorgaans verijdeld.

Is eindelijk de bruid gelukkig in het voor haar bestemde vertrek aangeland, dan verschijnt de man, en oogenblikkelijk wordt er een spiegel zoodanig geplaatst, dat die hem het gelaat der bruid, dat hij thans voor de eerste maal aanschouwt, toewerpt. Dat is werkelijk een kritiek en beangstigend oogenblik, want nu moet de goede trouw van de koppelaressen blijken; en thans eerst kan hij de bekoorlijkheden zijner toekomstige levensgezellinne vergelijken met het beeld, dat hem zijne verbeelding voorspiegelde. De bruidegom neemt hierop een stuk kandij-suiker, hetwelk hij door midden bijt, de eene helft zelf opeet en de andere aan de bruid overreikt. In het onderhavige geval bezat de bruidegom echter geene tanden meer, en brak dus de suiker met de vingeren aan stuk, waardoor zich de jonge vrouw zoo zeer beleedigd achtte, dat zij haar aandeel wegwierp. Daarop trok zij hare kousen uit, legde de eene over den linkerschouder en de andere onder den regtervoet, en beval alle aanwezenden zich te verwijderen. Dit geschiedde, en het gelukkige paar bleef alleen.

(*Recensent ook der Recensenten.*)

HOMöOPATHISCHE ANEKDOTE.

De wetenschap, zegt men, maakt vorderingen bij de Geneesheeren; zij maakt die mede onder de Patiënten. Een mijner vrienden, ik zeg niet *genezen*, maar *behandeld* zijnde volgens de Homöpathische geneeswijze, had van zijne Arts eene rekening ontvangen, in eene ronde som van hoog bedrag. Bij het eerste bezoek, dat hij daarna van hem kreeg, overhandigde hem zijn kalant een papiertje, waarin een halve cent, en sprak hem daarbij aldus aan: »Mijn waarde Dokter, gij hebt van mij een' *Homöopauth* gemaakt, en ik acht mij in gemoede verpligt, u naar dat stelsel te beloonen. Uwe begeerte, om van mij eene som van 1000 francs te ontvangen, is het gevolg van een gif, hetwelk eene onstoffelijke gesteldheid in u ontwikkeld heeft, waaruit die inwendige omwerking of ziekte der ziel is ontstaan, welke men gewoon is *geldzucht* te noemen. *Similia similibus curentur.* Maar dewijl het geneesmiddel, in eene groote dosis toegediend, al te sterk op uwe bewerktuiging zoude werken, en de zwakste kunstmatige vertegenwoordiging van de gedachte, welke u beheerscht, voldoende is, om in u de onstoffelijke magt te verdrijven, zoo ontvang dit zinnebeeld van het *oneindig kleine*, deze *verdunning* van het bedrag uwer rekening, welke een verschijnsel is van de inwendige of *dynamische* verandering uws hersengestels. Het is inderdaad slechts het honderdduizendste deel der som; maar het staat aan u, deszelfs vermogen, kracht en deugd te verhoogen door plaatselijke beweging wrijving en schudding van boven naar beneden; met gepaste voorzorg van niet te sterk te schudden: want de halve cent, in dit papier vervat, zou alsdan het vermogen verkrijgen van een millioen. En hiermede, lieve Dokter, wensch ik u *salus, honor atque bonus appetitus!*"

ONMENSCHELIJKE KRIJGSTUCHT.

De gestrenge FREDERIK, Koning van *Pruissen*, voornemens gedurende den duisteren nacht eene belangrijke beweging te bewerkstelligen, gaf bevel, op doodstraffe, dat er na 8 ure geen licht meer in het kamp mogt zijn. Zoodra het uur geslagen had, begaf hij zich op weg, om zelf te onderzoeken, of aan zijne order stipt voldaan was. Hij vond eene kaars nog brandende in de tent van Kapitein ZEITSEN, welke hij binnentrad op het oogenblik, dat de man een' brief sloot. ZEITSEN, die hem kende, viel oogenblikkelijk op de knie, om vergiffenis smeekende. De Koning vroeg aan wien hij schreef: hij antwoordde, dat het een brief aan zijne vrouw was, welke hij teeder beminde, en dat hij het licht eenige oogenblikken langer had aangehouden, om denzelven te verzegelen. De Koning beval hem op te staan, en nog éénen regel er bij te voegen, dien hij hem zoude opgeven. Hij gehoorzaamde, en die regel luide: »Morgen word ik doodgeschoten." De brief werd daarop gezegeld en verzonden, en de Officier den volgenden morgen tend dood geschoten.

(*Vaderl. Letteroefeningen*, 1834.)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.